

BukoVINKY

Číslo 1 - 2020/2021

Pár slov na úvod...pár slov na úvod...pár slov na úvod

Milí naši čitatelia (úvodník či komentár redakčnej rady)!

Po dlhšom čase sa prihovárame všetkým našim čitateľom, ktorí nám zostali verní aj počas celého náročného obdobia, ktoré máme všetci spoločne za sebou. Nuž , čo už napísať na úvod? Ďakujeme za podporu, ďakujem za aktivity počas pandémie, ďakujeme za to, že sme všetci všetko spolu zvládli a že spoločne ideme ďalej.

Sme opäť v škole, v školských laviciach, v škole spolu so spolužiakmi, pedagógmi, pani kuchárkami, pani upratovačkami, s pánmi školníkmi, jednoducho všetkými, ktorí k našej škole patria.

Boli sme doma dosť dlho, zrejme bol už najvyšší čas sa vrátiť. Hurá, situácia sa zlepšila, nepríjemná návštevníčka v podobe nepríjemného ochorenia je na ústupe, všetky odporúčané hygienické opatrenia dodržiavame a dodržiavať budeme a tak veríme, že ideme do oveľa lepšieho obdobia, ako bolo doteraz. Dištančné vzdelávanie sme zvládli, naučili sme sa kamarátiť s blikajúcou sa obrazovkou, naučili sme sa počúvať seba aj ostatných, vieme sa navzájom pochopiť, pomáhali sme si navzájom so spolužiakmi, ale aj s pani učiteľkami a pánmi učiteľmi. Ako jedna veľká rodina. A to je fajn!

A tak hurá do školského finále ! Znie to hrozne, ale je to tak. A čo nás čaká? Čo nás neminie?

Obdobie testov, písomiek či previerok - a to musíme zvládnuť, aby sme na konci júna držali v rukách vysvedčenie, na ktoré budeme hrdí.

Deviatáci majú za sebou maratón prijímacích skúšok, pred sebou ešte testovanie, ak sa testovanie deviatakov úplne nezruší, prijímačky si vyskúšali aj piatáci na osemročných gymnáziách, usmiami odchádzajú z našej školy a my im budeme držať palce, aby sa im na stredných školách darilo minimálne tak dobre ako tu u nás.

Do našej výbornej základnej školy sa nám prihlásili budúci prváčikovia, na ktorých sa veľmi tešíme. A je ich neúrekom !

Školský život sa rozbehol tak, ako sme boli zvyknutí. Vyplnila sa aj pranostika o studenom máji, takže zdá sa, že všetko je tak, ako má byť. Blíži deň detí, ku ktorému všetkým ešte v ďalšom čísle zablahoželáme (aspoň dúfame, ak nestihneme, všetko najlepšie všetkým deťom našej školy, ba aj tým ostatným).

Dnešné číslo je len také jemne zahrievacie, aby ste nezabudli, že sme tu, teda máme aj rubriku bez komentára, venovanú nádhernej jari v našej milej

Devínskej. Redakčná rada sa sústredila na zachytenie pekných jarných okamihov, ktoré nás sprevádzajú v tomto adaptačno – prispôsobovacom období. A čo nás čaká? Uvidíme!

Ahojte v školských laviciach, ahojte v školských krúžkoch, v školskej knižnici, v jedálni , na chodbách či vo vestibule.

Nebolo to ľahké obdobie, všetci máme za sebou svoje príbehy a zážitky, ale určite všetko spolu zvládneme. Že máme pravdu?

Vaša verná redakčná rada

Správičky zo školičky...správičky zo školičky

PROJEKT

Ešte pred prerušením vyučovania sme sa stihli zapojiť na druhom stupni do nášho obľúbeného záložkového projektu, do ktorého sa zapájame už niekoľko rokov.

Záložka do knihy spája školy alebo radosť z čítania ukrytá vo veršoch básni alebo v próze – to bolo zadanie projektu. Našou partnerskou školou sa stala základná škola z Prahy, Vinohrady 2, Slovenská 27.

S rúškami na tvárach pod rúškom tajomstva sme vkročili do ďalšieho ročníka projektu, ktorý sa stal aj naším projektom.

Záložkovanie – pre nás radosť, potešenie, pôžitok, optimizmus a ten môže mať rôzne podoby. Jednou z nich je aj radosť z čítania, ktorú dôverne poznáme, pretože čítame radi. Radostný úsmev na tvári ukrytý pod rúškom bol len malou pridanou hodnotou k tejto „záložkovej“ radosti. Nebolo preto problémom vytvoriť pre nových kamarátov z Prahy pestrú paletu záložiek od

výmyslu sveta. Knižnica a školské triedy sa tak pre niektorých žiakov stali priestorom pre radostnú tvorivosť či podnecujúcu kreativitu .

A tak hurá na to! Inšpiratívne prostredie knižnice a tried sa premenilo na malé mravenisko plné tvorivej atmosféry. Najprv výber knižných titulov, voľba citátov o knihách, premýšľanie, rozhovory, diskusie. Potom strihanie, lepenie, maľovanie. A napokon hodnotenie, posudzovanie, bilancovanie a balenie. Balíček s pražskou adresou plný literárnych postáv, radosti, srdečných pozdravov od nových kamarátov prevzala usmievavá pani poštárka a s bratislavskou pečiatkou ho vypravila na cestu do Českej republiky. Tešíme sa, že naše záložky budú založené v obľúbených knihách našich nových českých priateľov.

Od priateľov z Čiech sme dostali tiež balíček plný super záložiek, z ktorých pripravíme super výstavu. Z Prahy Vinohradov z Fakultnej základnej školy k nám doputovali záložky od českých kamarátov- veľmi sa tešíme!

V septembri pripravujeme v škole veľkú záložkovú nástenku, už sa veľmi tešíme ! Na nej ukážeme našu spoluprácu s partnerskými školami za ten čas, počas ktorého sa zúčastňujeme toho milého projektu.

Pripravila: redakcia

Návrat do školy

Do školy sme sa vrátili,
všetci sme sa tešili.
Monitory vypli sme,
do lavíc zas sadli sme.

Ahoj všetci kamaráti,
vidíme sa – to sme
radi.

Ahoj trieda, tabuľa,
zážitkov máme strašne
veľa.

Dobehneme, čo sa dá,
zlá nálada nad nami
nevyhrá.

Budeme sa spolu učiť,
budeme sa spolu tešiť.
Škola - tá nás víta zas
nastal vraj ten správny čas.

**Dovi v našej školičke
nastal koniec „ nútenej prázdninovej „ pesničke.**

Zamýšľame sa...

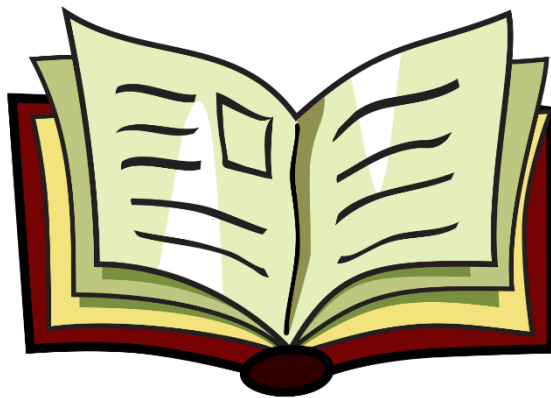
Môže škola zmeniť vzťah mladých ľudí k čítaniu ?

V súčasnej dobe, dobe počítačov či telefónov prilepených k dlaniam, mladí ľudia málokedy siahnu po knihe, čo si myslím je naozaj škoda. Alebo sa mýlim?

Aj napriek tomu, že na sociálnych sieťach a internete môžeme nájsť informácie na akúkoľvek tému, ten pocit a atmosféru, keď držíme knihu v ruke to nenahradí. Myslím si, že vzťah k čítaniu si prinášame už z rodiny, keď vidíme, že rodičia alebo súrodenci pravidelne čítajú knihy, siahneme akosi prirodzene po nich aj my. Kniha je kniha.

Ak tieto návyky nezískame v rodine, myslím si, že škola by mala žiakov motivovať a vychovávať k tomu aby sme mohli pochopiť prečo je pre človeka dôležité si prečítať „ozajstnú“ knihu. Každý učiteľ by napríklad mohol svojim deťom odporučiť svoju obľúbenú knihu, niečo im o nej povedať, aby v nich vedel vzbudiť pocit, že túto knihu si musím prečítať. Aj tak nie sme na svete tak dlho, aby sme si mohli prečítať všetky knihy. Myslím si, že naše pani učiteľka to robia a snažia sa, aby sme čítali. Už je to len na nás, aký vzťah si ku knihám vytvoríme. Áno a či nie ? Budeme či nebudeme čítať?

Ja čítam rada, pretože ma to baví. A čítať budem. Aj moje spolužiačky a kamarátky rady čítajú a to je fajn.

Pripravila: Laura Látečková, redakcia

AKTUÁLNE...AKTUÁLNE...AKTUÁLNE...

Prijímačky z pohľadu ôsmačky

O odchode na strednú školu už z ôsmeho ročníka rozmýšľa veľa žiakov, no ja som k nim zo začiatku nepatrila, ale nakoniec som sa to rozhodla skúsiť.

Na prijímacie skúšky je potrebná dlhodobá poctivá príprava, a tá si vyžaduje dostatok voľného času, ktorý mi poskytlo online vyučovanie. Rozvrh bol skráteneý a úloh bolo málo, všetci sme museli pre zákaz vychádzania sedieť doma, takže mi zostávala kopa voľna. Ale čo sa vlastne treba učiť na také talentové skúšky, ktoré sa robia na 5-ročné bilingválne gymnázia? Bohužiaľ, tieto skúšky nepozostávajú z bežných úloh zo slovenčiny či matematiky. Zopakovať si poučky a vzorce z druhého stupňa vám pri vedomostnom ani jazykovom teste vôbec nepomôže. V skutočnosti v testoch totiž nájdete otázky typu: Ako sa povie štvrtok po španielsky? O čom bol tento text v jazyku interlingua? Máme istý systém priradovanie číselníkov k podstatným menám, skúste ho odhaliť, ktorú číslovku sme priradili nesprávne?

Sú tieto testy spravodlivé alebo len o šťastí? Pravda je taká, že na tento typ skúšok, sa veľmi pripraviť nedá. Dostanete ukážkové testy z predchádzajúcich rokov, vďaka ktorým sa naučíte ovládať typy úloh a určitú stratégiu, ale nie všetko. Nedostanete k tomu učebnicu s učivom, ktoré sa jednoducho naučíte naspamäť. Môžete sa naučiť päťdesiat najznámejších latinských citátov, no nakoniec ten v teste nebude ani jeden z nich. Môžete sa naučiť pozdravy, poďakovania, mesiace a dni v 15 jazykoch, ale úloha môže byť nakoniec v jazyku, s ktorým ste sa nikdy nestretli. Prečítate more textov v esperante a interlingue, ale ten v teste, vám bude pripadať celkom cudzo a nepochopiteľne. No také sú talentovky...

Či som mala strach a stres? Aký bol týždeň či večer pred? Samozrejme, že mi hlavou vírili pochybnosti, či som sa učila dosť a viem všetko. Ale snažila som sa myslieť pozitívne. Snažila som sa mať čistú myseľ a sústrediť sa na to, čo bolo podstatné. V momente, keď prídete do triedy, v ktorej sa má začať písať test a sadnete si na stoličku, myslíte na to, čo by znamenalo uspieť a do tej istej budovy prísť od septembra už ako jej študent. Uvedomíte si, aká zmena v živote by to bola a ako veľmi po tom túžite. Viem všetko? Som pripravená? Nezabudla som nič? Čo keď to pokazím? Čo keď to nestihnem? Nuž taký pocit asi nikoho neobíde. No nakoniec sa do toho musíte jednoducho pustiť.

Pravdupovediac, ani neviem určiť, čo je horšie: písanie tých testov alebo následné čakanie na výsledky?

Vedela som, že sa hlásilo obrovské množstvo detí, a že deviatak má prednosť pred ôsmakom, a že vo výhode sú víťazi rôznych olympiád. Deň čo deň, hodinu čo hodinu som sa pozerala, či už škola zverejnila výsledky. V hlave som si prerátavala percentuálnu šancu na úspech. Vedela som, čo som pokazila, čo som si tipla a čím som si nebola istá.

Keď sa výsledky konečne zjavia na stránke a otvoríte si súbor, môžu nastať dve situácie a to, že sa medzi prijatými nájdete alebo práve naopak nenájdete. Ak sa tam nájdete, zaleje vás pocit šťastia a úľavy a ak nie, tak ste pravdepodobne smutný a sklamaný.

Pri dobrom výsledku majú niektorí však ešte stále šancu odvolať sa a byť predsa len prijatí, a tak to bolo aj v mojom prípade. Dozvedela som sa to v škole cez prestávku od triednej učiteľky a bol to asi jeden z najšťastnejších momentov môjho života.

Pripravila : Baška Lisá, 8.D

Tri baby a gympel

Aj tento rok sa konali prijímačky na osemročné gymnáziá, a to aj napriek tomu, že bola „korona“. Aj my tri sme sa ich zúčastnili a na našu veľkú radosť, úspešne.

Na gymnázium sa dá dostať po prijímacích skúškach - testoch väčšinou z matematiky a slovenčiny. Testy sú zamerané na vedomosti, logické myslenie a na čítanie s porozumením. K tomu len môžeme povedať, že čítanie s porozumením je nočná mora.

Prvé odporúčanie je, že je dobré dať i prihlášku na školu, o ktorú máte menší záujem, aby ste si to prvýkrát nacvičili, potom už na ostro idete na druhý termín na prijímačky na školu, na ktorú skutočne chcete ísť.

Naše prijatie nebolo len tak, bolo to viac ako ťažké, lebo ako sa hovorí “bez práce, nie sú koláče“, tak ani v tomto prípade to nebolo inak. Celé mesiace sme sa učili, čo sa nám skutočne nechcelo, a to nielen doma, ale aj cez rôzne doučovania. V tomto prípade to fakt bolo učenie – mučenie.

Podľa zistení Ústavu výskumu a rozvoja vzdelávania v Českej republike v rámci projektu Close je jasné, že na osemročné gymnáziá sa dostávajú väčšinou deti, ktoré sa na prijímacie skúšky špeciálne pripravovali rôznymi formami doučovania, ako my tri.

Podľa projektu Close vraj neprihlasujú rodičia deti na osemročné gymnáziá len preto, že je ich dieťa napríklad nadpriemerne inteligentné, ale aj preto, lebo sa boja, či o niečo nepríde, ak na gymnázium nepôjde alebo sa boja toho, že zostane v triede s priemernými a slabými spolužiakmi, ktorí na osemročné gymnáziá nešli. V našom prípade to tak nebolo, my sme chceli ísť na gymnázium samé.

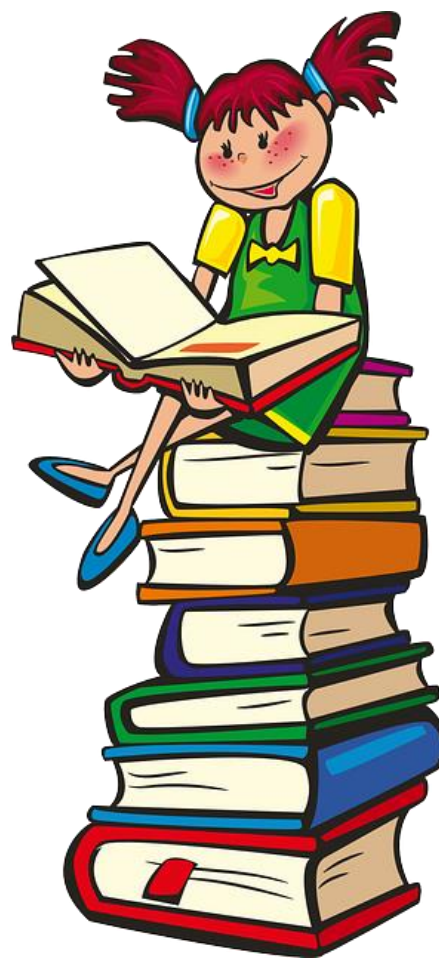
A teraz už k samotným prijímačkám. Pred prijímačkami je veľký stres, keď stojíte pred budovou školy máte chuť utiecť. A malá rada, pred prijímačkami aj počas prestávok radšej, aj dvakrát, choďte na WC. Jedna z nás išla na WC priamo cez prijímačky a hádajte ako to dopadlo? Tak na túto školu sa naozaj nedostala,

lebo s nervami, keď vám treba na WC, celkom nefunguje hlava a ešte vám aj chýba čas. Ešteže sa dávajú prihlášky na dve školy.

Hlavné odporúčanie - na prijímačkách sa netreba ponáhľať, radšej odovzdať posledný a pri jednej otázke, ktorú neviete, sa nezdržiavajte dlho, lebo vám nezostane čas na ostatné a radšej si ju nechajte na koniec.

Záverom už na nás vidíte len veľký úsmev. Bol to náš prvý veľký životný úspech a velikánska skúsenosť. A ideme na gympel!!!

Pripravili : Belinka, Laurinka a Linduška, 5.C

Svet okolo nás ...svet okolo nás... svet okolo nás...

Zoznámte sa : Papagáje alebo včeláriky?

Bola jedna nedeľa poobede, keď som si zrazu všimol, že nad záhradou nám lieta krdeľ farebných vtákov. Myslel som si, že niekomu uleteli papagáje, potom som však zistil, že to sú včeláriky, ktoré práve prileteli z južných krajín, kde odleteli na zimu.

Zdržali sa u nás asi hodinu, krúžili okolo nás, asi si prišli pochutnať na susedových včelách, pretože včeláriky jedia hlavne lietajúci hmyz.

Potom odleteli do svojich obydľí, ktoré si budujú u nás v Devínskej v piesku na Sandbergu.

Tam ich chodia ľudia pozorovať a fotografi robiť krásne fotky, ktoré sú aj v časopisoch a píše sa o nich články. Som hrdý, že je to práve tu u nás v Devínskej. Včelárik, čiže náš taký devínsko-novoveský papagájik, no nie?

Pripravil: Sebi Grožaj, 8.D

INFOŠKY ZO ZAHRANIČIA

Deti z našej školy študujú aj v zahraničí, máme spolužiakov v rôznych častiach našej krásnej planéty. Redakcia dostala v poslednom čase správu z Číny od náš ôsmaka spolužiaka Alexa. Nech sa páči, pozývame všetkých na krátku návštevu Číny, kde Alex momentálne žije so svojou rodinou. Patrí do 8.D triedy a pamätáme si na neho ako na veľmi dobrého žiaka, milého a usmievavého spolužiaka, ochotného, pracovitého, kamarátskeho.

Alex v Číne

Volám sa **Alex Martoš**, mám 14 rokov a momentálne žijem v Číne v Šanghaji. Pracujú tu moji rodičia.

Prvýkrát som prišiel do Číny už v roku 2012. Po štyroch rokoch strávených v Šanghaji som prišiel späť na Slovensko.

Druhýkrát som prišiel do Číny v auguste 2019 a som tu až doteraz. Navštevujem WISS (Western International School of Shanghai). V tejto škole máme veľmi podobné predmety, ako máme na Slovensku, ale namiesto biológie, fyziky a chémie máme len jeden predmet, čo sa volá “science” (veda). Namiesto dejepisu a geografie máme “humanities”(humanitné vedy) a máme aj dizajn ako predmet.

Na našej škole si môžeme na obed vybrať zo siedmich jedál. Všetky predmety vo WISS-e sa vyučujú v angličtine. Ja vo WISS-e študujem španielčinu ako cudzí jazyk, ale dá sa tu študovať aj čínština alebo napríklad aj nemčina, ktorú som študoval na Slovensku.

Ak sa chcete pozrieť na WISS v 360° tak môžete ísť na túto adresu :

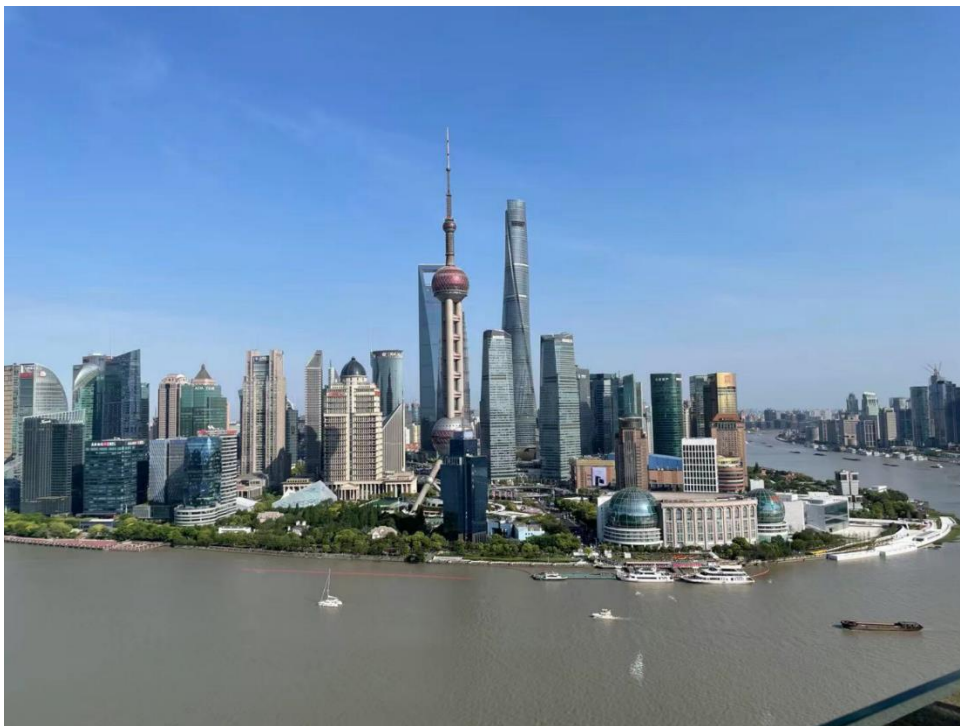
<https://www.wiss.cn/welcome/our-campus/>

Šanghaj je tretie najviac osídlené mesto na svete, a preto tu technológia veľmi uľahčuje život. Napríklad sa dá platiť mobilom cez Wechat a Alipay. Wechat je aplikácia podobná ako WhatsApp, ale sa dá cez ňu aj platiť. V Šanghaji sa papierovými bankovkami neplatí často, lebo každý má tieto aplikácie. To znamená, že vám stačí len telefón, aby ste mohli zaplatiť hocičo ako napríklad taxík, lístok na metro alebo zaplatiť za jednoduchý nákup. Dopravným prostriedkom obyčajných ľudí sú takéto elektrické motorky, ktoré sa používajú počas každého počasia (viď moje foto).

Šanghaj je známý svojimi mrakodrapmi. Šanghaj má 2.aj druhý najvyšší mrakodrap na svete. Shanghai Tower má 632m a 128 poschodí. Život v tejto krajine ja neobvyčajne zaujímavý. Šanghaji je obdivuhodne mesto a odporúčam ho navštíviť.

Obrázok 1 - Motocykle na každom kroku

Obrázok 2 - Šanghaj

Redakčná rada veľmi pekne ďakuje Alexovi za jeho milé slová , drží mu za všetkých palce, aby sa mu darilo a teší sa na jeho príchod domov, pretože verí, že všade dobre, doma najlepšie.

Pripravili: Alex Martoš, Čína a redakčná rada

BukoVINKY predstavujú výnimočných spolužiakov:

Ahojte , volám sa **Laura Látečková**, mám 14 rokov a navštevujem školu Ivana Bukovčana 3 v Bratislave, teda našu školu a triedu 8.D.

Od 7 rokov sa venujem tancu, začala som s discom a hip-hopom, čo mi dalo neuveriteľné skúsenosti a posunulo ma to vpred. Prešla som k show dance cez vzdušnú akrobáciu až k pole dance. V r. 2019 som sa umiestnila na 1.mieste v medzinárodnej súťaži na Balatone vo výrazovom tanci „show dance“ v skupine 4 dievčat. Tiež sme dostali špeciálne ocenenie za choreografiu Cirkus a navštívila som Rumunsko.

V r. 2020 som získala zlatú medailu a stala sa majsterkou Českej a Slovenskej republiky v Aerial hoop. V tanci ma baví sloboda, vnímanie hudby, byť sama sebou a samozrejme kolektív. Je to všetko o pocitoch, zábave, zážitkoch a neuveriteľných emóciách. Keď počujete, že ste niečo dokázali, niečo na čom ste pracovali. Je úžasne vedieť, že to za to stálo. Pevná vôľa, vytrvalosť, pochopenie - to je to, o čo v tanci ide.

Úspešne som urobila prijímačky na bilingválne gymnázium, preto z našej školy odchádzam. Držte mi palca, ja budem fandiť všetkým vám.

Pripravila: redakcia

Naša trieda...naša trieda...naša trieda...naša trieda...

Sme takí, akí sme - deň v 8.D

Aha, nie je škola ako škola, nie je trieda ako trieda. Neveríte? Poďte sa so mnou pozrieť do našej triedy. Súradnice pre lepšiu orientáciu – naša škola, blok C, druhé poschodie, prvá trieda na chodbe. Teda 8.D. Nezvyčajná, neopakovateľná, originálna, nenapodobiteľná, naša.

Vitajte!

Deň začíname vtedy, keď a ak vôbec prídeme do školy. Prvé čo urobíme (pozor, robia to iba dievčatá) je, že zložíme stoličky a otvoríme okná. Chvíľu na to do triedy prichádzajú chalani. Pozdravíme sa a hneď padne otázka, či sme sa učili na test alebo či máme domácu úlohu. Samozrejme ,polovica triedy vždy povie ,že nie. Takže hneď zrána je sranda. Ak sa píše test, hneď sa pýtajú z čoho a čo sme sa mali učiť (vhodnosť tejto otázky vôbec nebudem komentovať). S domácimi úlohami je to veľmi podobne, ale s tým rozdielom, že sa pýtajú, či si ju (domácu úlohu) nemôžu odpísať. A my im väčšinou tú úlohu dáme, pretože oni veľakrát pomáhajú nám. Takže ideme na výmenu. Hneď, ako si všetci, čo to potrebovali odpíšu úlohy, idú sa robiť sprostosti. Chalani sa naháňajú, my baby sa začneme rozprávať o úplných sprostostiach a celkovo robíme sprostosti do začiatku 1. hodiny.

Pozdravíme učiteľa/učiteľku, sadneme si, a hodina sa začína. Často sa stáva, že ešte aj na hodine robíme sprostosti, a učitelia nie sú moc nadšení... kto by bol ! Ale už si zvykli (by som povedala). Učitelia vedia, že my sme trieda vtipkárov. Tak im to snád' nevadí.

Začína sa prestávka. No zbohom! Chalani sa väčšinu času naháňajú (ale odo mňa to akože neviete, lebo pani učiteľky na dozore to vôbec

nemajú rady a tejto činnosti absolútne neholdujú). My baby sa zase rozprávame, až kým neskončí prestávka.

Druhá hodina je celkom podobná. To isté s prestávkou. Ale my baby má taký zvyk, že keď sa chalani naháňajú, blokujeme im „našu“ stranu triedy. Celkom to pomáha.

3. hodina. Prakticky to isté ako ostatné ak teda nemáme telesnú. Vtedy (ak neprší), ideme von. Často chodíme von s 8.A a hráme naháňačku. Sme v triede štyri baby, ktoré hráme tiež. Väčšinou nás chytia posledné, a my sa im „smejeme“ že sú pomalí.

Vždy. ak chytáme baby, tak všetky štyri, čo sa nikomu nepáči. Pretože sme podľa nich príliš rýchle.

Na 4. hodine sa deje to isté. 5.? 6.? Tiež.

No a potom ideme na obed. Vždy sa snažíme prehovoriť daného učiteľa/učiteľku, aby nás pustili skôr na obed, pretože tam je vždy strašne dlhý rad, v ktorom sa nám samozrejme nechce stáť. Asi všetci učitelia nás pustia skôr. Hurááááá! Takže prídeme na obed, zhodíme tašky na zem a ideme jesť. Najeme sa, vezmeme tašky, ideme sa ku skrinkám prezúť,

a potom domov.

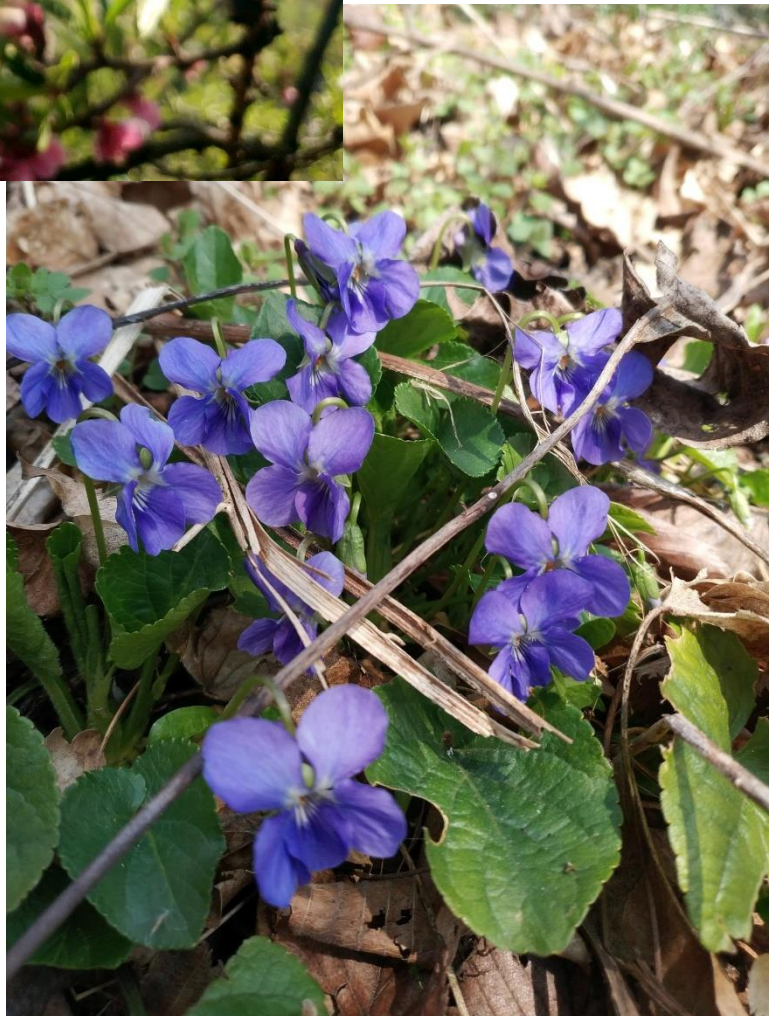
Budem k vám absolútne úprimná, naša trieda je plná chaosu. Sme proste šialení. Ale sme to my. A sme spokojní s takým kolektívom, aký máme. Sme spolu už osem rokov, čo čakáte. Ale za nič by som našu triedu nevymenila. Dúfam, že si posledný rok, čo sme celá trieda spolu, užijeme aspoň teraz, keď sme sa vrátili späť do školy.

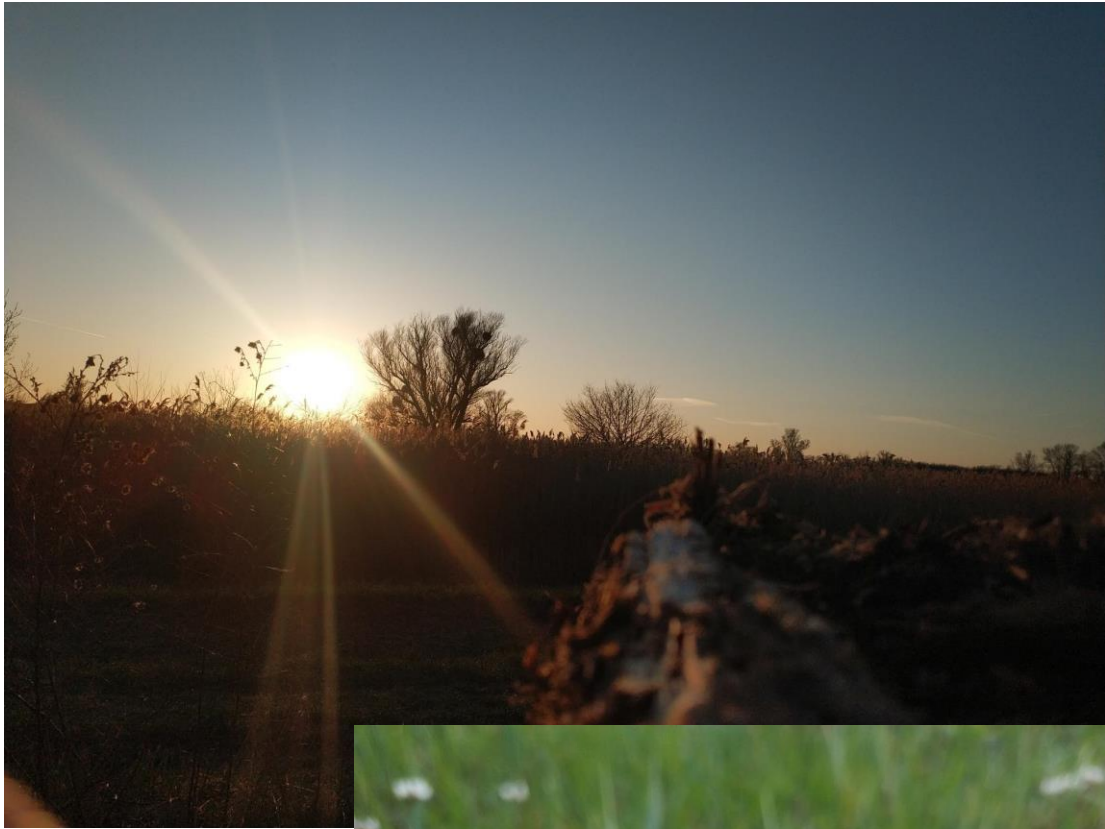
Sme takí, akí sme!

Pôvodnú reportáž pripravila redaktorka : Mia M. , 8.D

Bez komentára

Realita dnešných dní

